

HETE COUTURE

2010-07-08 10:06:38

Eindelijk is het zomer; en gelijk is het dan ook ontegenwoordig zomer. Het klimaat in ons land kent geen gulden middenweg; zo is het maandenlang koud en nat, en plotseling, van de een op de andere dag, vallen de mussen van het pannendak met als onontkoombaar resultaat: tropisch warme middagen en zwoele, kleverige nachten. Mooie bijkomstigheid van deze Zuid-Europese temperaturen is de verschijning van de jonge to-hot-to-handle-typetjes met roodgelakte teennageltjes in schattige zomerslippertjes, ragfijne spaghettibandjes, strapless jurkjes, fleurige, korte rokjes en mooie, volle lippen, slurpend aan een flesje Bar-le-Duc-bronwater voor de nodige dorstlessende verkoeling. Mij kan dit uiterst aangename vertoon niet lang genoeg duren. Lang leve de opwarming van de aarde!

Mijn winterdepressie ligt inmiddels in een ver verleden, maar heeft zo langzamerhand wel plaats gemaakt voor een, misschien nog wel grotere, zomerdeceptie. Vanaf een bepaalde leeftijd namelijk, bereikt de sexy, zomerse haute couture een onmiskenbaar dieptepunt, gekenmerkt door wansmaak in kledingstijl in combinatie met onesthetisch, lijfelijk voorkomen. Je kunt wellicht beter spreken van een *gênante*, *hete couture*: foute zomerkleding die het lillende vlees, de zweterige hangborsten, overmatige lichaamsbehairing en de met spataders getekende benen met een hoog steunkousgehalte niet weten te verhullen.

's Morgensvroeg hebben velen bijvoorbeeld al problemen met hun lokale waterhuishouding waardoor grote zweetplekken prijken onder menig oksel. De geurontwikkeling rondom deze transpiratieterroren is aan het begin van de dag al niet te harden; laat staan bij de late zonsondergang. Anderen denken deze natuurlijke uitwaseming te verkomen door het dragen van ordinaire hemdjes zonder mouw. Dit ongeciviliseerd bovenstuk legt zaken bloot die ik van mijn medemens absoluut niet wil zien. Dachten we dat de eikenprocessierups zich alleen met genoegen nestelt op de stam van een dikke eikenboom? Het lijkt wel of deze harige *Thaumetopoea Processionea* een aantrekkelijker onderkomen heeft gevonden onder menig zweterige mannen- en vrouwenarm. Het bestaat echt nog: de bruin uitgeslagen oksels waarbij van voren en achter de centimeterslange, kroezige behairing zijn weg weet te vinden richting buitenlucht, geaccentueerd door onooglijke tatoeages van prikkeldraad, (ex-)geliefden of de nummers van het favoriete gerecht van het plaatselijke Chinese restaurant. En wat te denken van het bekende Piet-Paulusma-campingjacquet waarbij alleen nog de bekende poeprol onder de arm ontbreekt: knobige, behaarde melkflessen in een veel te korte out-of-bed-boxershort met Copacobana-motief, strakke wielrennersbroek inclusief aardappel of een foute kniebroek met een smoezelig, oversized t-shirt met verwassen print waarmee ik mijn auto nog geen shampoobeurt zou durven geven. Ook menig vrouwenbeen, in de wintermaanden veilig verpakt in 60 denier, laat tijdens deze hitte maar al te vaak een vergeten schapenvachtje of niets verhullende striae-eilanden zien.

Zijn de jonge meisjesvoetjes om te strelen; de blote hoeven van de oudere generatie zijn daarentegen een voorbeeld van walging en onpasselijkheid. Ik heb sowieso al een afkeer van voeten in het algemeen, maar door de open zomerpumps wordt ik tijdens de '32 graden in de schaduw' ongewild geconfronteerd met mijn grootste nachtmerrie. Een cocktail van grijs-gele kalknagels, likdoorns, blaren (al dan niet doorgeprikt), eeltpitten, hamertenen, diepe hielkloven, wratten, schimmels, zwemmersexcemen, ingegroeide teennagels, diverse soorten Hüttenkäse tussen behaarde tenen en andere ondefinieerbare voetknobbels (wel of niet verborgen onder een onsmakelijke pleister) wordt goed zichtbaar in de goedkope flipflops, met Disney-pins bezette Crocs, orthopedische steunsandalen of Romeinse saharastappers, die door de strak gerijgde veters van een vlezig kuit een buitengewoon gevulde rollade maken. Onze gesluisde medelander heeft daarentegen klaarblijkelijk geen enkele moeite met de aanhoudende warmte. Goed verpakt in zwarte boerka, moet de minuscule flora en fauna haastwel vrijspel hebben en

zich in deze bacteriële kweekvijver tot ongekende aantallen kunnen voortplanten.

Kortom, de eerste hittegolf van het jaar ligt achter ons en, tezamen met de laatste oranjestuiptrekkingen, zal het kwik komende dagen beslist weer tot boven de dertig graden stijgen. Wanneer we de weersvoorspellingen mogen geloven, komt er nog heel wat broeierigheid aan. Het bewustwordingsproces verloopt zo traag als een slak met verlamningsverschijnselen, maar we hebben blijkbaar toch nog iets opgestoken van de vele commerciële mode- en beautyprogramma's op teevée. Het afschuwelijk vulgaire nethemdje en de afgeknipte spijkerbroek behoren gelukkig tot het verleden en de blauwe Scapino-badslippers met witte tennissokken zie je ook steeds minder. Echter, behaalde resultaten uit het verleden bieden absoluut geen garantie voor de toekomst.